

коло насъ: само единъ тѣсенъ, кривъ и съвсѣмъ
горѣщъ пѣть ны ся показаше, и той завожда повече
въ огня, а не на вѣтъ. Императоръ-тъ безъ да мы-
сли много, трѣгва пешкомъ изъ опаснѣ-тъ тѣхъ пѣ-
текъ и напѣрѣдва посрѣдъ прашеніе-то на жарове-ты
и срѣще трясака на сводове-ты, наизгорѣли-ти
стѣлпове и на жѣлезны нагорѣщены стрѣхы кои ся
сѣбаряхъ и падахъ около него; и тѣй тыя развалины
прѣпятсвовахъ на стѣнки-ты му. Пламѣци-ти что по-
ядвахъ здавія-та, мѣжду кои то той вѣрвеше, надми-
нувахъ вѣрхове-ты имъ и вѣтѣръ-тъ като ги приви-
ваше, навѣждахъ ся надъ главы-ты ни. Ныне вѣр-
вахме по единъ земѣ огненнѣ, подъ небе огненно и
мѣжду двѣ стѣны огненны! Единъ лють вѣздухъ
и една пепель отъ искры изгоряваше засѣхнало-то
слѣхтеніе, кое-то ся бѣше веке задушило отъ ди-
ма. Една не тѣрпима горѣщина паряше на рѣцѣ ни,
додѣто закрывахме лица-та си и отмахваме искры-
ты, кои-то чѣсто ны закрывахъ и влзяхъ въ дрѣ-
хы-ты ни.

(Ф Д. Сенгоръ).